

continuare din pagina 3

Stânca veacurilor respingea învățătura arminiană care spune că omul poate să decidă singur dacă și când să fie mântuit și sprijinea învățătura calvinistă potrivit căreia, din cauză că este mort în păcatele sale, omul este dependent de harul lui Dumnezeu pentru a fi mântuit. Dacă Dumnezeu nu ne-ar alege, spunea Toplady, noi nu am fi în stare niciodată să-L alegem pe El. Argumentul său extrem de pragmatic era că, așa cum Anglia nu va putea niciodată să-și plătească datoriile naționale, niciun om nu va putea să satisfacă vreodată prin propriile eforturi justiția lui Dumnezeu. Potrivit unor calcule personale, Toplady a ajuns la concluzia că un om se face vinovat până la vârsta de 50 de ani de 1.570.800.000 de păcate și spunea că, din punct de vedere omenesc, este imposibil ca vreun om să poată plăti o astfel de datorie lui Dumnezeu. Păcătoșii au nevoie de Cristos care, prin propria-I moarte, a plătit toată datoria noastră înaintea Tatălui.

La puțin timp după publicarea acestui articol, Toplady a scris nemuritorul imn **Stânca vieții** în care fiecare vers cuprinde o promisiune din Scriptură:

Stânca vieții, Tu, Isus (Ps. 62:5-8) / Ce prin har mi Te-ai deschis (Ex. 33:22), Lasă sângele-Ți divin (1 Ioan 5:6) / Să mă spele pe deplin (Ioan 19:34) Doar spre Tine eu privesc (2 Imp. 2:9-10) / Mântuire să primesc (Isaia 1:19).

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Amalia Lupu
Tehnoredactare: Dan Matei

Câte fapte am lucrat (Ioan 5:30) / Legea Ta le-a judecat (Ex. 33:22), Orișicât eu m-aș lupta (Ps. 69:6) / Râu de lacrimi de-aș vărsa (Ps. 6:6), De păcat nu m-ar spăla (Evrei 10:5-6) / Numai sfântă mila Ta (Evrei 10:8-10).

Sunt sărman și sunt dator (Isaia 4:1) / Fii al meu izbăvitor (Gal. 6:14). Gol sunt, Doamne, -mbracă-mă (Rom. 13:14) / Slab, dar Tu ajută-mă (Filip. 4:13)! Recunosc că-s vinovat (Ps. 2:7) / Tu mă spală de păcat (Ioan 13:8)!

Iar când lupta ia sfârșit (Ps. 103:15-16) / Ochii mei când se închid (Ecles. 12:3-7), Când voi sta 'naintea Ta (Matei 25:31) / Glas din cer când m-a chema (Ioan 14:2-3), Eu Te rog, o, Stânca mea (1 Cor. 10:4) / Mă ascunde-n umbra Ta (Ps. 16:1-8)!

După doi ani de zile de la scrierea articolului și a imnului intitulat **The Rock of Ages (Stânca veacurilor)**, Augustus Toplady a murit, la numai 38 de ani, dar în urma lui au rămas sute de imnuri nemuritoare.

Voi cânta doar despre Isus: istorisiri despre compunerea imnurilor sacre de Bebe și Bianca Ciaușu
Copyright © 2011 Casa Cărții
www.ecasacartii.ro
Folosit cu permisiune

Anunțuri

Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

*„Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin.”
Psalmi 16:8*

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

JOACA DE-A NEPRIHĂNIREA

„Au început să pândească pe Isus; și au trimis niște iscoditori care se prefăceau că sunt neprihăniți ca să-L prindă cu vorba și să-L dea pe mâna stăpânirii și pe mâna puterii dregătorului.” (Luca 20:20)

Aprinși de focul spurcat al invidiei, preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau cu disperare diferite metode prin care să-L prindă pe Isus.

La un moment dat cineva a avut i-

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Cum să urmăm pe Domnul?**

pag. 4 **Stânca vieții**

dea să trimită în preajma Domnului niște iscoditori care se prefăceau că sunt neprihăniți, cu scopul de a-L prinde cu vorba.

M-am gândit că oamenii aceia au fost nevoiți să suporte o corvoadă groaznică, având în vedere că trebuiau să mimizeze neprihănirea, adică ceva ce nu erau.

Ne putem imagina cum se străduiau să afișeze o mină pioasă, să stea îngenuchiați un timp îndelungat la rugăciune, să facă milostenie, să asculte cu atenție predicile Domnului Isus fără să-și deconspire prefăcătoria, ba chiar să pară interesați de ceea ce spune.

Din nefericire, se pare că în zilele noastre joaca de-a neprihănirea a devenit un fenomen îngrijorător. Disimularea neprihănirii este mai răspândită chiar și decât cele mai populare jocuri virtuale.

Prefăcătoria spirituală a ajuns o modă periculoasă, dar tentantă pentru toți aceia care preferă eticheta și imaginea în locul unei pocăințe profunde,

Continuare pag. 2

mai ales că cea din urmă presupune un preț pe care nu oricine este dispus să-l plătească.

Astfel că, fentând cu dibăcie ochiul plebei, care oricum este novice pe tărâmul adâncimilor spirituale și implicit în deosebirea duhurilor, cei care fac din neprihănire o joacă, se plimbă cu nonșalanță impertinentă prin jurul Domnului, reușind chiar să stârnească admirația și aprecierea multora.

Oamenii care se joacă de-a neprihănirea sunt cei care au cunoștințe dar nu le aplică. Asemenea oameni pot simula cu îndemănare orice aspect al credinței, mai puțin atunci când este vorba de a pune în practică în propria viață.

Joaca de-a neprihănirea ne paște pe fiecare, iar pericolul real îl putem de-

Ne ancorăm în viitor cu zeci de așteptări, planuri și năzuințe, pe care ne-am dori să ni le desfășurăm înainte așa cum ni le-am închipuit, însă corăbiile noastre străbat un drum pe care arareori reușim să-l deslușim printre valuri, negură și umbra tănuită a zilei ce urmează, spre un viitor pecetluit ochilor și minților noastre.

Stăm de multe ori puși în fața unor decizii care trebuie luate, unor ancore care trebuie aruncate, însă nici îngrijorarea, nici propriile eforturi nu ne vor da certitudinea clipei ce urmează. Lumea ne învață să răzvim singuri, să ne deprindem în a ne căuta singuri rostul, identitatea și drumul, însă căile ei nu ne îndrumă spre o rută ocolitoare Neliniștii ce ne întâmpină în fața zilei de mâine.

Răscumpărați din felul lumii de viețuire, nădejdea noastră stă în mâna Acelui care cunoaște fiecare pas pe drumul pe care trebuie să-l parcurgem spre slava și gloria Celui ce ne-a pecetluit cu un Duh

scoperi atunci când cei din jur ne consideră mai spirituali decât suntem în realitate.

Mimarea neprihănirii îi poate păcăli pe oameni dar nicidecum pe Domnul. Neprihănirea nu este o joacă. Aceasta a fost obținută de Cristos pentru noi cu prețul propriului sânge. Iar odată socotiți neprihăniți în ochii Domnului, El așteaptă să trăim în neprihănirea cerută de El, nu în joacă, nu cu prefăcătorie, nu disimulând-o, ci cu inimi în totalitate transformate de Duhul Sfânt, gata să împlinescă dreptatea lui Dumnezeu în orice aspect al vieții și relațiilor pe care le avem.

pastor Daniel Chereji

nou, de viață; un drum al mărilor învolburate, ce va fi sfârșit într-un etern și glorios început. **„Căci Domnul dă înțelepciune; din gura Lui iese cunoștință și pricepere. El dă izbândă celor fără prihană, dă un scut celor ce umblă în nevinovăție. Ocrotește cărările neprihănirii și păzește calea credincioșilor Lui. Atunci vei înțelege dreptatea, judecata, nepărtinirea, toate căile care duc la bine. Căci înțelepciunea va veni în inima ta și cunoștința va fi desfătarea sufletului tău; chibzuința va veghea asupra ta, priceperea te va păzi, ca să te scape de calea cea rea, de omul care ține cuvântări stricate; de cei ce părăsesc cărările adevărate, ca să umble pe drumuri întunecoase; care se bucură să facă răul și își pun plăcerea în răutate, care umblă pe cărări strâmbe și apucă pe drumuri sucite;”** (Proverbe 2:6-15).

Lupu Amalia

CUM SĂ URMĂM PE DOMNUL?

„Voi să-L urmați pe Domnul, Dumnezeul vostru, de El să vă temeți, poruncile Lui să le păziți, de glasul Lui să ascultați, Lui să-I slujiți și de El să vă alipiți.” Deuteronom 13:4

În Proverbe 16:25, Cuvântul Domnului ne spune: **“Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte.”** Numai din acest verset aflat pe paginile Sfintei Scripturi, putem înțelege că omul firesc nu știe să distingă drumurile pe care umblă, deși lui îi par bune. Dumnezeu ne spune că doar aceia care-L urmează pe Domnul Isus se afla pe Calea dătătoare de viață veșnică.

Întreaga Scriptura este o provocare la a descoperii Calea ce duce în Împărăția lui Dumnezeu, totul constând în faptul ca omul să ia aminte la îndrumările lui Dumnezeu și să se lase călăuzit de Duhul Sfânt.

STÂNCA VIEȚII (1776)

„Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare, toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise; toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stâncă era Hristos.” (1 Corinteni 10:1-4)

Augustus M. Toplady (1740-1778) a fost unul dintre cei mai mari scriitori de imnuri, iar **Stâncă vieții** este unul dintre cele mai cunoscute imnuri scrise vreodată. La vârsta de 16 ani, pe când asculta predica unui om needucat și foarte simplu în vorbire, a fost convins de Duhul Sfânt că are nevoie de mântuirea pe care o poate căpăta doar datorită bunătății lui Dumnezeu. Mai târziu a devenit un pu-

Noi cei chemați de pe calea pierzării suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru că ne-a descoperit drumul care duce spre cer, deși în zilele noastre, oamenii care ne înconjoară, atât acasă, cât și la serviciu, sunt împotriviți. Pot spune din propria experiență că am avut parte de o mare împotrivire cu privire la alegerea acestei căi care duce la cer. Atât eu, cât și frații mei de credință care au avut parte de chemarea cerească a lui Dumnezeu, umblăm zilnic pe Calea Domnului, experimentând atât bucurie cât și biruință în orice încercare, iar lauda I Se cuvine singurului Domn care a ridicat păcatul lumii, arătând prin învierea Sa lumina care ne este călăuză în această viață pământească.

Silaghi Eva

ternic și respectat slujitor în Biserica Anglicană.

Într-o zi, pe când se afla într-un sat din Anglia, a fost prins de o furtună ce a pornit dintr-odată. A alergat cât a putut de repede să se ascundă și singurul loc pe care l-a găsit a fost sub o stâncă mare. (Astăzi există mai multe locuri din Anglia și chiar din Irlanda, despre care oamenii spun că acolo s-ar fi adăpostit compozitorul.) Oricum, lucrul cel mai important este că Toplady a găsit adăpostul de care avea nevoie în mijlocul acelei furtuni. În urma acelei experiențe, Augustus Toplady, care era editor al unei reviste creștine, numită *The Gospel Magazine*, a scris un articol în care susținea rolul vital pe care-l are Cristos în mântuirea celor aleși. Articolul intitulat

continuare pagina 4